

ဒေါက်တာမမ

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က သံပန်းတံခါးကို လှုပ်ကိုင်ရင်း အိမ်ထဲသို့လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ‘စုစုရေ...စုစု’
‘ရှင်၊ လာပါပြီအန်တီသွယ်’

ပြောသံနှင့်အတူ အသက်၁၃နှစ်ခန့် မိန်းခလေးတဦးအိမ်ရှေ့သို့ ပြေးထွက်လာသည်။
‘ဘာလုပ်နေလဲ စုစု’

‘မီးပူတိုက်နေတာပါ အန်တီသွယ်’

မိန်းကလေးက ရိုသေစွာပြန်ဖြေရင်း တံခါးသော့ကိုဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

ဒေါက်မြင့်မြင့်သွယ်က လက်ဆွဲအိတ်ကို ဆွဲလျှက်သူ့အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလေရာ စုစုလည်း
တံခါးကိုပိတ်၍ သော့ခတ်ကာ အိမ်အတွင်းဖက်သို့ ဝင်သွားလေသည်။

ထိုအခိုက်..

‘ကလင်..ကလင်..ကလင်’

တယ်လီဖုန်းမြည်သံကြောင့် အခန်းထဲမှ ဒေါက်တာမြင့်မြင့်သွယ်ပြေးထွက်လာပြီး ဖုံးကိုကောက်ကိုင်
လိုက်လေသည်။

‘ဟဲလို ..ပြောပါရှင်’

ညင်သာစွာမေးလိုက်သည်။ နောက်တော့မှ ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်

‘အော်.. ကိုလတ်လား .. ပြောလေ’ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ပြောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ခဏကြာတိတ်ဆိတ်သွားပြီးမှ

‘အဟင်းဟင်း .. ဟင်း..ဟင်း..ကိုလတ်ရယ်..’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ရယ်သံလွင်လွင်လေးမှာ အခန်းတခန်းလုံး ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

ဧည့်ခန်းဆီမှာ သာယာသော နာရီသံ ဇူချက်နှင့်အတူ ညသည်လည်းပို၍တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ဆရာဝန်မတယောက်ဖြစ်သည်။ မြို့ထဲမှာ ဒုတိယတိုက်ခန်းတခန်းတွင်နေထိုင်၍
သူမနှင့်အတူအသက်၆၀ ခန့် အဒေါ်တယောက် နှင့် ၄နှစ်အရွယ်သားလေးတဦးအပြင် စုစုဆိုသော အိမ်ဖော်မလေး
တယောက်တို့ပါရှိလေသည်။

သူမ၏ခင်ပွန်းမှာ ကိုရဲမြင့်ဆိုသူဖြစ်၍ လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်လောက်ကမှ အိမ်တွင်းရေးပြဿနာများကြောင့်
သူတို့အိမ်ထောင်ရေးမှာ ပြတ်စဲခဲ့ကြသည်။

ကိုရဲမြင့်က ယောက်ျားလေးများနှင့် အရောတဝင်နေသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အား တဖက်သပ်လမ်းခွဲခဲ့လေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ မြို့ပြင်ရပ်ကွက်တခုတွင် ညနေပိုင်းဆေးခန်းဖွင့်၍ ညစဉ် ဇူနာရီ ခန့်တွင်မှ အိမ်သို့ပြန်၍
အနားယူရသည်။ လိမ်မာရေးခြားရှိသော

အိမ်ဖော်မလေး စုစုကြောင့်သာ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ သက်သာရာ ရ နေသည်မို့ စုစုကို

သူမကချစ်လည်းချစ်သည်..အလိုလည်းလိုက်သည်။ စုစုကလည်း

သဘောကောင်းသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကို လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုလုပ်ကိုင်ပေးလေသည်။

တကယ်တော့ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ အသက် ၂၈ နှစ်ခန့်သာရှိသေးသည်မို့ အရွယ်ကလည်းကောင်းတုန်း

အစိုပြေဆုံးအရွယ် ဖြစ်နေသည်။ နဂိုကမှ ဖြူဝင်းသော

အသားအရေကြောင့် စိုစိုပြေပြေ တစ်တစ်ရစ်ရစ်ရှိရသည်အထဲ ဖွင့်ကားမို့မောက်၍ လှပသော ကိုယ်လုံးကြောင့်

ယောက်ျားသားများ အဖို့ ငေးမော၍ ကြည့်ရှုရ

လောက်ပေသည်။ ဖြောင့်စင်းသော ပေါင်တံများက ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အလှကို ကူညီပံ့ပိုးပေးသယောင်ယောင်

ရှိနေသလို ဖြူဝင်းပြည့်ဖြိုးသော လက်မောင်းဖွေးဖွေးများကလဲ သူမကိုပို၍ လှပစေသည်ဟုဆိုလျှင်မမှားနိုင်ပါပေ။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ အပြောအဆို အမူအရာ ကစ၍ ချိုသာပါသည်။ ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်၍ ဖော်ဖော်ရွေရွေ

ရှိတတ်သည်။ သို့သော် အားနည်းချက်တခုကားရှိသည်။

ယင်းကား အခြားမဟုတ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်ယောက်ျားများ အပေါ် ရောရောနှောနှော ဆက်ဆံတတ်ခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။ ရိုးရိုးနှင့် ရှင်းရှင်းပြောရပါမူ ထိုသို့ရောရော ဆက်ဆံတတ်ခြင်းထက် ကာမခံစားမှုအရသာကို မက်မက်မောမော လိုလားခံစားတတ်ပါသည်ဆိုလျှင် ပိုမှန်ပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ခံစားမှုကြောင့် ပိုလှသည်လား...လှလွန်းသောကြောင့် ထိုသို့ခံစားသည်လားတော့ သူမမှ လွဲ၍ မည်သူမှသိနိုင်မည်မဟုတ်ပါချေ။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ဆရာဝန်မတယောက်ဖြစ်သည်။ မြို့ထဲမှာ ဒုတိယတိုက်ခန်းတခန်းတွင်နေထိုင်၍ သူမနှင့်အတူအသက်၆၀ ခန့် အဒေါ်တယောက် နှင့် ၄နှစ်အရွယ်သားလေးတဦးအပြင် စုစုဆိုသော အိမ်ဖော်မလေး တယောက်တို့ပါရှိလေသည်။

သူမ၏ခင်ပွန်းမှာ ကိုရဲမြင့်ဆိုသူဖြစ်၍ လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်လောက်ကမှ အိမ်တွင်းရေးပြဿနာများကြောင့် သူတို့အိမ်ထောင်ရေးမှာ ပြတ်စဲခဲ့ကြသည်။ ကိုရဲမြင့်က ယောက်ျားလေးများနှင့် အရောတဝင်နေသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အား တဖက်သပ်လမ်းခွဲခဲ့လေသည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ မြို့ပြင်ရပ်ကွက်တခုတွင် ညနေပိုင်းဆေးခန်းဖွင့်၍ ညစဉ် ၉နာရီ ခန့်တွင်မှ အိမ်သို့ပြန်၍ အနားယူရသည်။ လိမ်မာရေးခြားရှိသော အိမ်ဖော်မလေး စုစုကြောင့်သာ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ သက်သာရာ ရ နေသည်မို့ စုစုကို သူမကချစ်လည်းချစ်သည်..အလိုလည်းလိုက်သည်။ စုစုကလည်း သဘောကောင်းသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကို လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုလုပ်ကိုင်ပေးလေသည်။ တကယ်တော့ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ အသက် ၂၈ နှစ်ခန့်သာရှိသေးသည်မို့ အရွယ်ကလည်းကောင်းတုန်း အစိုပြေဆုံးအရွယ် ဖြစ်နေသည်။ နဂိုကမှ ဖြူဝင်းသော အသားအရေကြောင့် စိုစိုပြေပြေ တစ်တစ်ရစ်ရစ်ရှိရသည်အထဲ ဖွင့်ကားမို့မောက်၍ လှပသော ကိုယ်လုံးကြောင့် ယောက်ျားသားများ အဖို့ ငေးမော၍ ကြည့်ရှုရ လောက်ပေသည်။ ဖြောင့်စင်းသော ပေါင်တံများက ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အလှကို ကူညီပံ့ပိုးပေးသယောင်ယောင် ရှိနေသလို ဖြူဝင်းပြည့်ဖြိုးသော လက်မောင်းဖွေးဖွေးများကလဲ သူမကိုပို၍ လှပစေသည်ဟုဆိုလျှင်မမှားနိုင်ပါပေ။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ အပြောအဆို အမူအရာ ကစ၍ ချိုသာပါသည်။ ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်၍ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ရှိတတ်သည်။ သို့သော် အားနည်းချက်တခုကားရှိသည်။

ယင်းကား အခြားမဟုတ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်ယောက်ျားများ အပေါ် ရောရောနှောနှော ဆက်ဆံတတ်ခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။ ရိုးရိုးနှင့် ရှင်းရှင်းပြောရပါမူ ထိုသို့ရောရော ဆက်ဆံတတ်ခြင်းထက် ကာမခံစားမှုအရသာကို မက်မက်မောမော လိုလားခံစားတတ်ပါသည်ဆိုလျှင် ပိုမှန်ပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ခံစားမှုကြောင့် ပိုလှသည်လား...လှလွန်းသောကြောင့် ထိုသို့ခံစားသည်လားတော့ သူမမှ လွဲ၍ မည်သူမှသိနိုင်မည်မဟုတ်ပါချေ။ ကိုလတ်က ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ခွေရစ်နေသော ဆံပင်လှိုင်းတို့ကြားမှ မျက်ဝန်းနက်နှင့် သွယ်ဝိုင်းသော မျက်နှာ၏အလှကို စေ့စေ့ကြည့်နေမိသည်။

‘ရော့ ကိုလတ်’
ရုတ်တရက် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ပေးသော ဝိုင်ဖန်ခွက်ကို လှမ်းယူပြီး တင့်မော့ကာ စားပွဲပေါ်ပြန်တင်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် သူမ၏လက်မောင်းတစ်တစ်ကို လှမ်းဆွဲရင်း ‘ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် ... ကိုလတ်ကို သတိမရဘူးလားဟင်’ ကိုလတ်အမေးကို ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ပြုံးရင်း သူမလက်ညှိုးကို ပါးစပ်နားကပ်ရင်း ‘ရူး..တိုးတိုး’ ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ အားမလိုအားမရဖြစ်လာသော ကိုလတ်က ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ရင်ခွင်ထဲသို့ဆွဲသွင်းလိုက်ရာ သူမကလည်း အလိုက်သင့်လေးပါသွားပြီး ကိုယ်လတ်ပခုံး ကိုဖက်ထားမိလေသည်။ ခဏမျှ ဖက်ထားရင်း ကိုလတ်က ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ နှုတ်ခမ်းနီတွဲတွဲလေးအား ဖမ်း၍ အမှတ်မထင်စုပ်ငုံလိုက်ရာ

‘အင်း’

အသံတချက်သာပေါ်လာပြီး ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ကိုလတ်ရင်ခွင်ထဲသို့ပျော့ခွေသွားသည်။ ကိုလတ်က မလွတ်စုပ်ထားရင်း သူမ၏ကိုယ်ပေါ်ရှိ ညဝတ်အကျီပါးပါးလေးမှ ကြယ်သီးများအား တလုံးချင်း ဖြုတ်ပေးလိုက်လေသည်။ နောက်တော့ နှစ်ဦးသား ကုတင်ပို့ထိုင်ချပြီး တယောက်နှင့် တယောက် အဝတ်အစားများကို ချွတ်ပေးလိုက်ကြသည်။ နောက်ဆုံး ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေသည့် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် ကိုယ်ပေါ်မှ နောက်ဆုံးကျန် ရှိနေသော အတွင်းခံ ဘောင်းဘီဖြူဖြူလေးကို ကိုလတ်ကအသာကလေး ဆွဲယူချွတ်ပေးလိုက်လေသည်။ အခုတော့ ကိုလတ်ရောဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ရော နှစ်ယောက်စလုံးကိုယ်ပေါ်တွင် ဘာမျှမရှိတော့။ အခန်းထောင့် စားပွဲမှ ညအိပ်မီးလုံး အလင်းရောင်ပြာပြာလေးက ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တကိုယ်လုံးအား အရှိကိုအရှိအတိုင်း ဖော်ပြနေလေသည်။
ဖြူဖွေးနေသော ကိုယ်လုံးပေါ်မှ အဝင်းသားမြင်နေရသော နို့ကြီးနှစ်လုံးမှာ တင်းနေသည်။ပေါင်လုံးတစ်တစ်ကြီးနှစ်ခုကြားမှ မောက်ကြွနေသော ဆီးခုံဖောင်းဖောင်းကြီးမှာ မဲနက်သောအမွှေးများဖြင့်အုပ်လျှက် အတော်ပင်အသဲယားချင်စရာ ကောင်းနေတော့သည်။ ကိုလတ်လည်း အခုတော့စိတ်ကိုဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်မနိုင်တော့..ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ အိတွဲသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို ဆွဲ၍စုပ်ယူလိုက်ရင်း လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ကျောပြင်နုနုတခုလုံးအား ပွတ်သပ်ရင်းတဖြေးဖြေးချင်း အောက်ဖက်ကိုရောက်ရှိသွားသည်။ နောက်တော့ နူးအိသောဖင်ကြီးနှစ်လုံးအား အသာအယာပွတ်ပေးရင်း ပေါင်အတွင်းသားကြားထဲသို့ လက်ခလယ်ဖြင့် မသိမသာပွတ်ဆွဲလိုက်ရာ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ တအင်းအင်းညည်းလျှက် ပေါင်ဖွေးဖွေးကြီးတလုံးအား မသိမသာ မ၍ ပေးလိုက်လေသည်။ ကိုလတ်၏လက်ဖြင့် အပွတ်ခံနေရသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတလျှောက်တွင် အရည်များစိမ့်ကျလာလေသည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကလည်း ကိုလတ်၏ကျောပြင်ကို တင်းနေအောင်ဖက်ထားရင်း တကိုယ်လုံးတဆပ်ဆပ်တုန်လာသည်။နောက်တော့ သူမ၏ဗိုက်သားပြင်တွင် ထိုးကပ်နေသော ကိုလတ်၏လီးကြီးကို ရုတ်တရက်လှမ်းကိုင်လိုက်သည်။ မာကျောတောင့်တင်းနေသော လီးကြီးအား သွယ်လျှလျှလက်ချောင်းလေးများဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထားရင်းမှ မို့ဖောင်းနေသော သူမ၏ဆီးခုံဆီသို့ ကပ်ပေးလိုက်သည်။

ကိုလတ်က တစောင်းလဲ့နေရာမှ သူမ၏ကိုယ်လုံးပေါ်တက်ခွလိုက်ပြီး လည်တံစင်းစင်းလေးအား ငုံ့စုပ်လိုက်ရာ.. ‘အား...ကိုလတ်ရယ်...အို..’

တိုးညှင်းစွာ ရေရွတ်ရင်း ကိုလတ်၏ကျောပြင်အား အတင်းပင်ဖက်တွယ်ထားလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် သူမ၏ပေါင်လုံးဖွေးဖွေးကြီးနှစ်လုံးအား ခပ်ကားကားလုပ်လိုက်ရင်း ကိုလတ်၏ လီးတောင်တောင်ကြီးကိုဆုပ်ကိုင်လျှက် စောက်ရည်များ ရွဲနှစ်နေသော သူမ၏စောက်ဖုတ်အဝ သို့တေ့ပေးလိုက်လေသည်။

ကိုလတ်ကသူ၏ လီးကြီးကို အထဲမသွင်းသေးဘဲနီရဲနေသော ဒစ်ဖူးကြီးဖြင့် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကို ပွတ်ဆွဲပေးရင်း ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ နို့ကြီးအားစုပ်ယူလိုက်လေသည်။

‘အား ..အား...ဟင်း...ဟင်း..’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် မှာတကိုယ်လုံးကော့ပျံ့တက်လာသည်။ ကိုလတ်လက်တဖက်က နို့တလုံးကိုဆုပ်ညှစ်နယ်ရင်း နို့သီးလေးကိုလျှာဖျားဖြင့် တို့ထိပေးနေပြန်သည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ မနေနိုင်တော့ပြီမို့ ဖင်ဖြူကြီးနှစ်လုံးကိုဖြုလျှက် ကိုလတ်၏ခါးပေါ် ပေါင်ကိုချိတ်တင်လိုက်ပြီး အောက်မှကော့ပေးလိုက်လေရာ ကိုလတ်၏လီးထိပ်ဖူးကြီးမှာ သူမ၏အတွင်းသို့ တထစ်ခန့်ဝင်သွားလေသည်။

‘အား...ကိုလတ်ရယ်..မသွယ်မနေတတ်တော့ဘူး.. အို...ယားလာပြီ’

ကိုလတ်လည်းမနေသာတော့။ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သူမ၏ဖင်ကြီးနှစ်လုံးအား ဆုပ်ကိုင်ရင်း သူ၏လီးတန်ကြီးကိုဆွဲ၍
စောက်ဖုတ်ကြီးအတွင်းသို့ အသာအယာဖိကပ်၍ ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ပါးစပ်ကလေး ဟလျှက်တချက်မျှကော့တက်သွားပြီး ခေါင်းရင်းဖက်မှ ခေါင်းအုံးအား
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တင်းကြပ်စွာဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ကိုလတ်က သူ၏လီးတံကြီးအား တချက်ချင်း အသာအယာပင် အဆုံးထိအောင်ထိုးထည့်လိုက်တိုင်း ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်
နှုတ်ဖျားမှ တ အင်းအင်း ညီးညူသံက အဆက်မပြတ်ပေါ်လာလေသည်။ ကိုလတ်၏ မာကျော တောင့်တင်းလှသော
လီးကြီးကလည်း သူမ၏တောင်တက်ပြူးထွက်နေသော စောက်စိအား မထိတထိပွတ်ဆွဲနေသည်မို့ ဖော်မပြနိုင်သော
ရသာထူးကိုနှစ်ယောက်သား ခံစားနေကြလေသည်။

‘မြတ် မြတ်....အင်း အင်း အား..အာ...’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ဖြူဖွေးတင်းကားနေသော ဖင်ကြီးနှစ်လုံးအား ဆုပ်မရင်း အချက်လေးဆယ်ခန့်
မှန်မှန်လှီးပေးလိုက်ရာ ..ကိုလတ်က လီကြီးဆောင်အထည် ..သူမကလည်း စောက်ပတ်အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားများဖြင့်
လီးကြီးအား စုပ်ညှစ်လိုက်ဖြင့် တက်ညီညီစခန်းသွားရင်း ကာမအရသာကို အားရပါးရခံစားနေကြလေသည်။

‘အိုး...အား..ကိုလတ်..မသွယ်ပြီးတော့မယ်..နာနာလေး ဆောင်လှီးပေးစမ်းပါ....မနေနိုင်တော့ဘူး...ဟင်း..ဟင်း..’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ တဏှာသံဖြင့် ခပ်နွဲ့နွဲ့ညည်းသံ အဆုံးမှာ ကိုလတ်လီးထိပ်ကြီးမှာ ပူကနဲဖြစ်သွားပြီး သုတ်ရေ
ပူပူများကို
ပျစ်ကနဲနဲ ပျစ်ကနဲ ပန်းထုတ်ရင်း လီးကြီးကို ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ စောက်ဖုတ်တဆုံးထိုးထည့်ကာ
ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြင့် သူမ၏ကိုယ်ပို့ စိုက်ကျသွားလေတော့သည်။
ဆေးခန်းထဲတွင် လူရှင်းစပြုပြီဖြစ်သည်။ အခုမှ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်နှင့် ကိုတူးတို့စကား
အေးအေးဆေးဆေးပြောဖြစ်ကြတော့သည်။ ကိုတူးက အကျိုးကြည်ပြောရောင်လက်တို့နှင့်
ပိုးပျော့ပျော့ထမီအပြာရင့်ရောင်ဝတ်ထားသော ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ကို ခပ်ငေးငေးလေးကြည့်နေမိသည်။
လက်မောင်းသားဖြူကစ်ကစ် နှစ်ဖက်မှာ မီးရောင်ဖြူဖြူအောက်တွင် ဖြိုးလက်နေသည်။
တင်ပါးကားကားစွင့်စွင့်ကြီးပေါ်မှ အတွင်းခံပင်တီ အရာလေးကို ပိုးပျော့ထမီအောက်တွင်
ခပ်ထင်းထင်းတချက်တချက် မြင်နေရသည်က အသဲယားစရာ...ကိုတူး၏ အာခေါင်များကိုမြှောက်သွေးစေသည်။

‘ကိုတူး...ဒီနေ့အိမ်ပြန်ရင် မမသွယ်နဲ့တခါထဲ လိုက်ပြန်ကွာ’ နံရံဖက်ကိုကျောပေးရပ်ရင်း ဆေးပုလင်းကိုရွေးနေသော
မမသွယ်က ရုတ်တရက်လှည့်ပြောလိုက်သဖြင့် မမသွယ်တင်သားကြီးကို တပ်တပ်မက်မက်ငေး နေသော ကိုတူး
အားတုံ့အားနာဖြင့် သူ့ခိုးလူမိသလို မျက်နှာ အိုးတိုးအမ်းတမ်းဖြစ်သွားသည်။ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်က သတိပြုမိပေမဲ့
လူကြီးပီပီ မသိဟန်ဆောင်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ မမ’

‘အေးကွာ..ဘယ်က ကလေးကချေတွေမှန်း မသိပါဘူး..မမကိုလိုက်နောက်လို့..ဟိုပြော ဒီပြောနဲ့’

‘ဘယ်ကကောင်တွေလဲ မမ..’ ‘မသိပါဘူးကွာ..မနေ့က ကားပေါ် အထိတောင်လိုက်လာသေးတယ်...ကားပေါ် မှာ လဲ
မမနောက်က ကပ်ရပ်ပြီး..ဟိုတိုး ဒီတိုး နဲ့..သိပ်ရွံ့ဖို့ကောင်းတာပဲ’

‘တောက်..တော်တော်လူပါးဝတ်ကောင်တွေ..တွေ့မယ်’ ကိုတူးက မျက်မှောင်ကြွတ်ရင်း ကြိုးဝါးလိုက်သည်။
အောင်မယ်..ဒေါသကလည်းကြီးပ..ဒါပဲနော်..ဒီလိုကောင်တွေနဲ့ ဖက်ပြိုင်ပြီး ထိုးလားကြိတ်လား သွားလုပ်မနေနဲ့အုံး’
ပြောမိပြီးမှ မှားသွားသလို နောင်တရမိသွားသည်။ ကိုတူး၏ လက်ရဲဇော်ရဲသတ္တိကို ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်သိသည်လေ...

ဒေါသထွက်နေသောကိုတူးက ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ပြန်ချော့မော့ရသည်။ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ရှေ့မှာမို့ ကိုတူးငြိမ်နေလိုက်သည်။ စိတ်ထဲကတော့ မကျေနပ်။

ဒီလိုနှင့်ဆေးခန်းပိတ်ချိန်ရောက်ခဲ့သည်။ ကားမှတ်တိုင်ဆီ နှစ်ယောက်အတူတူ လျှောက်လာရသည်ကို ကိုတူးကြည့်နူးနေမိသည်။ ရပ်ကွက်လမ်းမီးတွေက ကျိုးတိုးကျဲတဲ့...လရောင်ရှိပေလို့သာတော်တော့သည်။ လရောင်ဖျော့ဖျော့အောက်တွင် ယှဉ်တွဲလမ်းလျှောက်လာရသည်က ကိုတူးရင်ကို တလုပ်လုပ်နှင့် လှိုက်ဖိုမောစေသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတဲ့အိမ်လေးဆီက သဲ့သဲ့လေးပျံလွင့်လာသော အချစ်တေးညည်းသံလေးကလည်း တစ်မိမိနှင့် နှလုံးသားကိုထိတထိကလိနေသလိုလို..မမသွက်ကိုယ်သင်းနံ့ လေးကလည်းလမ်းဘေးခြံစည်းရိုးများမှ ညမွှေးပန်းလေးများနှင့် အပြိုင် ... ကပ်ပြီးလမ်းလျှောက်ရင်း တချက်တချက် မမသွယ်ဖင်သားကားကားကြီးများက ကိုတူးနှင့် ထိမိလေတိုင်း တုံတုံအိအိအရသာက ကိုတူးရမက်သွေးများကို ထကြွလာစေသည်။ သုံး လေး ငါးခါလောက် အဲ့လိုထိမိပြီးသော အခါ ကိုတူးပုဆိုးကြားမှ လီးတန်ကြီးမှာ နဂါးအမောက်ထောင်လာသလို တရူးရူးနှင့် တင်းမာထောင်တက်လာလေသည်။ ပထမတော့ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ဖုံးဖုံးဖိဖိလုပ်သေးသည်။ နောက်တော့လဲ မရတော့..လွတ်ထားလိုက်ရတော့သည်။ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ကိုတူးအဖြစ်ကို သတိပြုမိပေမဲ့လဲ မသိချင်ဟန်ဆောင်ရင်း စကားကို အဆင်မပြတ်ပြောရင်း ဆက်လျှောက်နေရလေသည်။

‘ကိုတူး..ဟိုနှစ်ကောင်ကိုတွေ့လား...သူတို့ပေါ့..မမပြောတာ..ကိုတူး ရှောင်နိုင်အောင်လို့ မမသွယ်ပြထားတာ..ဝေးဝေးရှောင်နေဘို့’
လက်မောင်းကို ဆွဲကိုင်လှုပ်ရင်းပြောလိုက်သော မမသွယ်စကားကြောင့် ကိုတူးသတိဝင်လာပြီး မမသွယ်ပြရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လမ်းခါတ်တိုင်အောက်မှာ ဆေးလိပ်တဖွားဖွားနှင့် ငနာနှစ်ကောင်..ကိုတူးမြင်ဖူးပါသည်..ဆေးခန်းနားမှာ ရစ်သီရစ်သီလုပ်နေကြမို့ သတိပြုမိနေသည်။
‘တွေ့ကြသေးတာပေါ့..’ ကိုတူးစိတ်ထဲက ကြိုးဝါးလိုက်သည်။

ယနေ့ဒေါက်တာ မြင့်မြင့်သွယ်ဆေးခန်းရောက်သည်နှင့် လူနာတွေက စုပြုံရောက်နေသည်မို့ ဘီဒိုဖွင့်ရင်းဆေးပုလင်းယူနေသော ကိုတူးကြော့ပြင်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း အခန်းထဲသို့တန်းဝင်သွားသည်။ တယောက်ပြီးတယောက် စမ်းသပ်ဆေးပေးဆေးထိုးနှင့် အချိန်က ကုန်မှန်မသိကုန် သွားသည်။ဆေးခန်းပိတ်ချိန်ရောက်မှပဲ အညောင်းပြေအညာပြေ အကြောဆန့်လိုက်ရင်း ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်အခန်းအပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။

‘ဟင်..ကိုတူးမျက်ခုံးက ဘာဖြစ်တာလဲ’ ညှိမဲနေသော ဒဏ်ရာနှင့် အကွဲရာကို အလန့်တကြားကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။ ကိုတူးက ဘာမှမပြောပဲ ဆေးပုလင်းများကို ဆက်သိမ်းနေသည်။ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်က ရှေ့သို့တိုး၍ ကိုတူးခေါင်းကို လှမ်းကိုင်ရင်း သေသေချာချာကြည့်လိုက်သည်။ သွေးအနဲငယ်စိုနေသည်။
‘ကိုတူးဘာဖြစ်တာလဲလို့ မမမေးနေတာ မပြောဘူးလား ‘ချော်လဲ တာပါ..မမရာ’ ‘မဟုတ်ဖူး..မဟုတ်ဖူး..ဒါချော်လဲတဲ့ ဒဏ်ရာမဟုတ်ဖူး..မမကိုမညာနဲ့’
ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ် လှစ်ကနဲသတိရလိုက်မိသည်။ ‘ကိုကောင်တွေနဲ့ ရန်သွားဖြစ်တယ် မဟုတ်လား...မမအသေအချာပြောထားရဲ့နဲ့ကွာ...မမစကားကိုနားမထောင် ဖူး’

မှန်ပါသည်။ ဒီနေ့ ခပ်စောစောလာခါ ကားဂိတ်မှာ စောင့်နေလိုက်သည်။ ဟိုနှစ်ကောင်ကို တွေ့တာနှင့် ဘာမပြောညာမပြော အတင်းလက်ဦးအောင်ဆော်ထည့်လိုက်သည်။ အလစ်ခံလိုက်ရသဖြင့် ငနာနှစ်ကောင် တော်တော် အီသွားသည်။ မိမိမှာလည်း အလစ်ဝင်လာသော အုတ်ကျိုးတပဲ့ကို ကဗျာကသီရှောင်မိလို့ အပေါ်ယံလေးသာရှုပ်ထိပြီး

ကံကောင်းထောက်မစွာ မျက်လုံးနှင့် သီသီလေးလွဲခဲ့သည်။ မမသွယ်အတွက်ဖြစ်ရသည်မို့ ကျေနပ်အားရမိသည်။

‘လာစမ်း ကိုတူး..လာလာ..’ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ကိုတူးလက်မောင်းကို ဖမ်းဆွဲရင်း အတွင်းခန်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ လူနာစမ်းကုတင်ပေါ် ထိုင်ခိုင်းရင်း အနာကို ဆေးကြောရင်းဆေးထည်ပေးလိုက်သည်။

‘မင်းက တော်တော်ခက်တယ်ကွယ်..မမပြောထားရဲ့နဲ့..ကံကောင်းလို့..မတော်လို့ မျက်လုံးထိသွားရင် ဒုက္ခ ’
ဂရုဏာဒေါဒေါပြောနေသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကို အောက်မှ မျက်နှာလေးကို မော့ပေးရင်း
ကိုတူးအသာငြိမ်နေမိသည်။

‘ဒီဘက်လှည့်အုံး’ ကိုတူးခေါင်းကို နဲ့နဲ့လှည့်လိုက်သည်။ လှည့်လိုက်ခါမှ မျက်နှာတဲတဲ ရှေ့မှာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏
ပြည့်ဖြိုးသော ဝင်းဝင်းမောက်မောက်နို့အုံ နှစ်လုံးက မျက်နှာနှင့် မထိတထိ ကလူအိသို့ မြူအိသို့.....ကိုတူးမျက်လုံးကို
ကဗျာကရာ စုံပိတ်လိုက်ရသည်။တဖြင်းဖြင်း နှစ်ထကြွလာသော ပေါင်ကြားမှ လိင်တံကြောင့်
စိတ်ကိုတခြားအာရုံလွှဲလိုက်ရသည်...တကယ်ဆိုတော့ဒေါက်တာမမ ကမိမိအလုပ်သခင်ကျေးဇူးရှင်
မဟုတ်ပေပါပဲလား...

ကိုလတ်နှင့် မတွေ့ရသည်မှာ တစ်လကျော်ကျော်ရှိပြီ။ ကိုလတ်ခရီးထွက်သွားသည် ဟုသာသိရသည်။
ဘယ်ဆီမှန်းတော့မသိ။ တကယ်တော့ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် ကိုလတ်ကိုတပ်မက်ချင်းသာဖြစ်သည်။ ချစ်လို့
တမ်းတလွမ်းဆွေးရသည်ထက် သွေးသားသောင်းတမှုကြောင့် သတိရမိသည်ကပိုသည်။ကိုလတ်မရှိ၍
ပြတ်လတ်နေသဖြင့် ရင်ထဲအိသလို ဟာသလိုလို နှင့် တခုခုကို အလိုမပြည့်သလို ဖြစ်နေသည်။

ဟိုတွေးဒီတွေးဖြင့် ကိုလတ်လက်ဆောင်ပေးထားသော လက်မှလက်ပတ်နာရီအကောင်းစားလေးကို
ငုံကြည့်လိုက်သည်။ ကိုးနာရီထိုးရန် ဆယ်မိနစ်။

ဆေးခန်းပိတ်ရန် အချိန်နီးပြီ။ကိုတူးက အရှေ့တံခါးချပ်ကို ဆွဲပိတ်လိုက်သည်။ ထိုအခိုက် ဝေါကနဲ
ဆိုင်းမဆင်ပုံမဆင် ရွာချလိုက်သော မိုးသံကြောင့် ကိုတူးကိုလှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘ကိုတူး ..ဆေးခန်းတံခါးတွေ သေသေချာချာပိတ်နော်’ ‘ဟုတ်ကဲ့ မမ’ ကိုတူးက ရိုသေစွာဖြင့်
အဖြေပေးလိုက်သည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်လည်း ထိုင်ရာမှထလျှက် ဘေးပြတင်းပေါက်များကို လိုက်ပိတ်လိုက်သည်။
ဘယ်အချိန်က အညှိုးကြီးနေမှန်း မသိသော မိုးက တဝုန်းဝုန်းတခိုင်းခိုင်း သဲကြီးမဲကြီးရွာချလာသည်။ လေ
ပါပါလာသည်မို့ သစ်ကိုင်းလူပဲသံ တံခါးရွက်လူပဲသံ တို့က ဆူညံနေသည်။

ကိုတူးလည်း မိုးပက်နေသော အပေါက်ဝမှ တံခါးအားအသာဆွဲပိတ်လိုက်ပြီး အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။
‘ဖျတ်..အင်..’ မီးပြတ်သွားသံနှင့်အတူ အခန်းထဲမှ ထွက်လာသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်နှင့် ကိုတူးတို့
ဝင်တိုးမိသွားလေသည်။ ‘အင်’ ကနဲဖြစ်သွားသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အား ကိုတူးက ဖမ်း၍ထိန်းချုပ်လိုက်မိသည်။
ဒေါ်မြင့်မြင့်က လက်တဖက်ဖြင့် ကိုတူးလက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ခဏမျှငြိမ်သွားသည်။

‘ဟင်းဟင်း...မမရင်တုန်ပြီးခေါင်းမူး သလိုလိုပဲ ကိုတူးရယ်..အဲလို မိုးအရမ်းရွာရင်
မမသိပ်ကြောက်တတ်တာ..ငယ်ငယ်ထဲက..ဟင်း.....’

‘ဟင်..ကျနော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ဟင်..မမ’
ကိုတူး ပုခန်းပေါ် ခေါင်းကိုအသာလေးမှီရင်း ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အသာလေးငြိမ်နေမိသည်။ မီးမလာရသည့် အထဲ
အပြင်မှာ မိုးကလဲအရမ်း သဲနေသည်။

ကိုတူးရင်ထဲ ရှိန်းတိန်းရှိန်းတိန်းနှင့် တဒိန်းဒိန်းခုန်လာသည်။ အသက် ၂၀ကျော်သာရှိသေးပြီး ‘မ
’အတွေ့အကြုံမရှိသေးသည့် လူပျိုရိုင်းလေးမို့ရင်ခုန်သံမြန်လာသလို ပေါင်ကြားမှ လိင်တံကြီးကလည်း တဖြေးဖြေး
တင်းတက်လာသည်။နောက်တော့ ကယောက်ကတန်းဖြင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ကျောပြင်ပြည့်ပြည့်ကို
အသာအယာဖက်ထားလိုက်မိလေသည်။

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာလဲ အမှတ်တမဲ့ကိုတူးရင်ခွင့်ထဲမှီနေမိရင်း နွေးထွေးသော အတွေ့တမျိုးကို ခံစားမိလာလေသည်။ နုငယ်သော ကိုတူး၏ တဒိုင်းဒိုင်းရင်ခုန်သံက ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ စိတ်ကိုလှုပ်ရှားလာစေသည်။ ထိုအခိုက် ကိုတူး၏မျက်နှာက ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ပါးပြင်မို့မို့ကို တဖြေးဖြေးထိကပ်လာပြီး နမ်းလိုက်မိသည်။
'အို'...ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်က ကိုတူး၏ရင်ခွင့်ထဲမှ ရုန်းလိုက်သော်လည်း တင်းကြပ်သော ကိုတူး၏လက်ထဲမှ မထွက်နိုင်တော့။

'မမ' ကိုတူး၏ ခေါ် သံတိုးတိုးလေး ထွက်လာသည်။ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ် ဆီမှ ဘာမှ ပြန်ထူးသံ မကြားရ။ မျက်နှာလေးသာ တဖြေးဖြေးမော့လာသည်။ ကိုတူးက ပြတင်းပေါက်မှ တိုးဝင်လာသော အလင်းရောင် မှိန်မှိန်အောက်မှ ခပ်ဝါးဝါး မျက်နှာလေးကို အနီးကပ်ကြည့်ရင်း မျက်နှာတခုလုံးအား အငမ်းမရ နမ်းနေလေသည်။

'ဟာ..ကိုတူးဘာလုပ်တာလဲ..လွတ်ပါ...မမ မကြိုက်ဖူး..စိတ်ဆိုးမှာနော်'
ပါးစပ်ကလည်းပြော..ကိုတူးလက်မှ လည်းသာသာလေး ရုန်းထွက်နေလေသည်။ ကိုတူးက ဘာမှမပြောတော့..ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ နီစွေးစွေးနှုတ်ခမ်းထူထူ နှစ်လွှာကို မိမိနှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖိကပ်ပြီး အငမ်းမရ စုပ်ယူလိုက်လေသည်။
'ဟင်း ဟင်း..'ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ရုန်းအား တဖြေးဖြေးလျှော့လာလေသည်။ ကိုတူးကိုခပ်တင်းတင်းပြန်ဖက်ရင်း ကိုတူးနှုတ်ခမ်းကို ပြန်နမ်းစုပ်နေမိသည်။ တိုမျှမက မိမိလျှာကို ကိုတူးနှုတ်ခမ်းထဲ အတင်းထိုးသွင်းပြီး လျှာချင်း ကလိပေးနေမိလေသည်။ နကိုကမှ ကာမရမက်ထန်သော ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ကိုတူး၏ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် လူပျိုအတွေ့ကြောင့် သွေးသားများဆူပွက်ပြီး 'ဟင်းဟင်း...ဟင်းဟင်း' နှင့် ပြောင်းဆန်အောင် ထကြွလာလေသည်။

ကိုတူးလက်နှစ်ဖက်ကလည်း တဖြေးဖြေးနယ်ကျိုးလာသည်။ ပထမ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ တင်းမှည့်သော ရွှေရင်အစုံကို အသာလေး ပွတ်ရင်း ရွှေလေး ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညစ်လာသည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ကိုတူးလက်များကို မရုန်းဖယ်တော့...ကိုတူးကိုသာ တင်းကြပ်စွာပြန်ဖက်ရင်း ရင်တဆတ်ဆတ်ခုန်လျှက် ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိသော ခံစားမှုကို ခံစားရင်း ကိုတူးနှင့် အပြိုင်ခရီးဆက်နေမိလေတော့သည်။

ကိုတူးလက်တဖက်က ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ဆဖါရီကုတ်အတွင်းမှတဆင့် အကျီကြယ်သီးများကို တလုံးချင်း ဖြုတ်ခါ ဘရာစီယာအတွင်းမှ ပြည့်လျှံထွက်နေသော ရင်သားထွေးထွေးကို အားရပါးရ ဆုပ်နယ်နေလေသည်။

'အင့်..အင်းအင်း...အိုကွယ်..အား'
ကြောပြင်ကိုဖက်ထားသော အခြားလက်က ဘရာစီယာချိတ်ကို ထောက်ကနဲဖြုတ်ချလိုက်သဖြင့် ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ နို့ဖြူဖြူကြီး နှစ်လုံးမှာ အကာအကွယ်အနှောင်အဖွဲ့မဲ့စွာ တင်းတင်းကားကားကြွကြွကြီးပေါ် ထွက်လာလေသည်။

ကိုတူးမှာ ပေါ် ထွက်လာသောနို့ကြီးနှစ်လုံးကို အားရပါးရ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်နယ်ရင်း ခေါင်းကိုငုံ့ကာ နို့အုံကြီးတလုံးကို ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့စုပ်လိုက်လေသည်။

အို..ကိုတူးရယ်..ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ..အား...ရှက်တယ်ကွာ..ကြည့်ပါလား...ကဲလိုက်တာ..ဟင်း..ဟင်း...'

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ရုန်းသလိုမရုန်းသလို လူးလွန်းရင်း မသိမသာ ကုတင်စောင်းဆီ ရောက်မှန်းမသိရောက်သွားလေသည်။ ကိုတူးမှာ ဘယ်ဖက်နို့အုံကြီးကို ပါးစပ်ပြည့်ငုံ့ရင်း လျှာဖျားက နို့သီးနီတာလေးကို ယက်စုပ် စုပ်လိုက်သဖြင့် ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ တင်းကနဲ ဖင်ကြီးကော့တက်သွားလေသည်။ ကိုတူးမှာလည်း တခါမှမကြုံဖူးသေးသော အတွေ့ကြောင့် စမ်းတဝါးဝါး လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်နေမိလေသည်။

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်က ခပ်စောင်းစောင်း ကုတင်ပေါ် သို့လှဲကျသွားသည်နှင့် ကိုတူးကလည်း အလိုက်သင့် ထပ်ကျသွားလေသည်။ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ အောက်နှုတ်ခမ်းတွဲအား စုပ်ယူရင်း ကိုတူးလက်တဖက်က သူမ၏ပြည့်တင်းသော ဗိုက်သားဖွေးဖွေပေါ် သို့ရောက်လာလေသည်။
နောက်တော့ လျော့ရဲရဲဖြစ်နေသော ထမီစထဲသို့ လက်ကိုထိုးထည့်လိုက်ရာ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ဖြတ်ကနဲ ကော့တက်သွားလေသည်။ ကိုတူး၏ လက်က မရဲတရဲနှင့် တဖြည်းဖြည်းပွတ်ရင်းပွတ်ရင်း ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ဖေါင်းမိုးနေသော ဆီးခုံပေါ်မှ အမွှေးများကို ထိမိလေတော့သည်။

ကိုတူးအသက်ရှုသံ ပို၍မြန်လာသည်။ လက်က ပွတ်ရင်းသပ်ရင်း ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ကိုယ်လုံးပေါ် ခွ၍ ခြေတချောင်းတင်ထားလေရာ လုံချည်ထဲမှ က အတင်းပင်ထောင်ထလျှက် ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ပေါင်လုံးကြီးနှင့် ထိနေလေသည်။ စောက်မွှေးများအား လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ရင်း ဖေါင်းကြွနေသော စောက်ဖုတ်အုံကြီးအား ကိုတူးလက်ဝါးဖြင့် ရုတ်တရက်အုပ်ကိုင်လိုက်လေရာ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာမှ ‘ဟင်း...ဟင်း’ နှင့် ခိုငြီးသလို အသံတိုးတိုးလေးထွက်လာသလို ဖါးဂုံညင်းလိုတင်းကားကြွနေသော အုံ နှုတ်ခမ်းသားများမှာလည်း စိုစိုစိုစိုဖြစ်လာလေသည်။

‘အို..ကိုတူးရယ်...မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်..လွတ်ပါနော်...’
တတွတ်တွတ်ပြောနေသော ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ကို ကိုတူးဘာမှ ပြန်ပြောတော့။

အပြင်ဘက်မှာ မိုးသံက ပို၍ပို၍ ကျယ်လာသည်။ မိုးခြိမ်းသံများ၊ မိုးထစ်ချုန်းသံများ၊ တလက်လက် ဖြတ်ကနဲ ဖြတ်ကနဲ လင်းလက်လာသော လျှပ်စီးများက အခန်းထဲမှ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပို၍ရင်ခုံစေသည်။ ယခုတော့ ကာမရမက်ဇောရှိန် တရိတ်ရိတ်တက်နေသော သူတို့နှစ်ယောက် ဘာကိုမျှ သတိမထားနိုင်အားကြတော့ပေ။

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ပိုးတီကောင်တွန့်သလို တွန့်လိမ်ရင်း မိမိပေါင်သားကို မထိတထိလာထိနေသော ကိုတူး၏ တောင်နေသော တန်ကို မသိမသာ ကိုင်သလိုမကိုင်သလိုနှင့် မရဲတရဲ ဖွဖွလေးအုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ ကိုတူးမှာ အတွင်းခံဘောင်းဘီဝတ်မထားသဖြင့် ကြီးမှာ အနှောင်အဖွဲ့မရှိ ရမ်းချင်တိုင်း ရမ်းနေလေသည်။

‘အား ...ဟင်း...’ ဟူသော ငြီးသံ သဲ့သဲ့လေးများက နှစ်ဦးစလုံး ပါးစပ်ဖျားမှ တိုးတိုးလေး ထွက်လာလေသည်။ ကိုတူးလက်တဖက်ကလည်း ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ လျော့ရဲရဲထမီပေါ် မှ ကားစွင့်အိနေသော ဖင်သားကြီးကို အားရပါးရဆုပ်နယ်ရင်း လက်ကို ထမီကြားထဲ ထည့်ကာ အတွင်းခံပင်တီပါးပါးလေးပေါ်မှ တခါ ဂျုံနယ်သလို စိတ်တိုင်းကျ ဆုပ်နယ်နေပြန်သည်။ အနှစ်နှစ်အလလက ကြိတ်ပြီးတဖက်သပ် ကိုင်ချင်ဆုပ်နယ်ချင်နေသော မိမိအလုပ်ရှင် မမလှလှ၏ဖင်ကြီးအား ယခုမှ အခါခွင့်ရသဖြင့် အတောမသပ်နိုင် အခန်းမရ စိတ်တိုင်းကျ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်ပွတ်သပ်လိုက် တချက်တချက် ဖင်သားနှစ်ခုအလယ်ကြားကို လက်ခလည်ဖြင့် ခပ်တင်းတင်းထိုးလိုက်နှင့် စိတ်ထင်တိုင်း ကလိနေမိလေသည်။

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာလဲ ကိုတူးကို ပုဆိုးပေါ် မှ ကိုင်ရသည်ကို အားမရသည်အလား ပုဆိုးကိုဇပ်ကနဲ ဖြီချလိုက်ပြီး ပေါ် ထွက်လာသော တန်ထွားထွားကြီးကို လက်နှုန့်လေးဖြင့် အုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း မသိမသာဖြစ်ညှစ် ဆုပ်ကိုင်လိုက်။ တချက်တချက် အထက်အောက် ဝှင်းတိုက်ပေးလိုက် ဝှေးဥကိုရွရွလေးပွတ်လိုက်နှင့် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ထင်တိုင်းကြနေမိလေသည်။ နှစ်ယောက်သား ကာမရမက်ရှိန်များကလည်း တန်းကနဲထိုးတက်လာသော နွေလည်အပူချိန်များလို ရိပ်ကနဲရိပ်ကနဲ ပြသားတိုင်ဆုံးနားထိတက်လာလေသည်။ အပြင်မှာ မိုးလေ အေးနေပေမဲ့လည်း နှစ်ဦးသား ဇောချွေးလေးများပင် ပျံနေသေး။

တဝက်ကျွတ်ကျနေသော လုံချည်ကို အဆုံးအထိဖြေချလိုက်ရင်း ပေါင်ကြားမှ ကလည်း မကြုံစဖူး တောင်ထနေသည်မို့ ကိုတူးဘာလုပ်ရမှန်း မသိပဲ ထထိုင်လိုက်လေသည်။ နောက်တော့ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ကြယ်သီးများပြုတ်ထွက်နေသော ဆဖါရီကုတ်ကြားမှ ပြူးထွက်နေသော နို့လုံးလုံးကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရင်း ဖိညှစ်နေမိလေသည်။ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာလည်း မနေတတ်မထိုင်တတ်ဖြစ်လာကာ ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်ဖြူဖြူကြီးနှစ်လုံးကို ကိုတူး၏ဘေးသို့ မသိမသာဖြိုကားပေးရင်း ခူးတဖက်ကို ထောင်ထားမိလေသည်။

ထိုအခိုက် အငမ်းမရဖြစ်နေသော ကိုတူး၏တောင်မတ်နေသော ကြီးက ရှေ့သို့တိုးဝင်လာရာ.... ‘အို ကိုတူးရယ်...တော်တော်ခက်တယ်ကွယ်...ဒုက္ခပါပဲ...’

မငြီးသလို ငြီးသလို အသံတိုးတိုးလေးက ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ် နှုတ်ဖျားမှ ထွက်လာလေသည်။ ကိုတူးလည်း နို့ကြီးနှစ်လုံး အား လက်ဖြင့်ခပ်တင်းတင်း ချေမွဆုပ်နယ်ရင်း တန်ကြီးကို ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ပေါင်ခွကြားသို့ ခပ်ညှပ်ညှပ်လေး ဆောင့်နေမိလေသည်။ ကြားမှ ထမိနှင့် ပင်တီလေးက ခံနေသေးသဖြင့် ထိစေချင်သော နေရာကို နှင့်မထိနိုင်သေးပေ။ ယားကျိကျိနှင့် ရွှထလာသော ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ကိုတူးအချွတ်ကို မဆောင့်တော့ပဲ ပြေလှပြေခင် ထမီးပျော့ပျော့လေးကို ခွာချလိုက်ပြီး ပင်တီအနီပါးပါးလေးကိုလည်း ပေါင်လုံး တစ်တစ်ကြီးများတလျှောက် လိမ့်ကာလိမ့်ကာ ချွတ်ချလိုက်လေသည်။

ယခုတော့ ကိုတူးရော ၊ သူ့အလုပ်ရှင် ဆရာဝန်မ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ရော နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ်လုံးတီး မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်း ဖြစ်သွားကြပေပြီ။ ရမက်လိုင်းထန်နေသော လူသားနှစ်ဦးမှာ ဘာကိုမှလဲ မမြင်နိုင်အားတော့ပါပေ။ တဦးကိုတဦး တင်းကြပ်စွာဖက်ရင်း အငမ်းမရ နမ်းစုပ်နေကြလေသည်။

ကိုတူးက လက်ထဲမှ နို့ကြီးနှစ်လုံးအား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ချေမွဆုပ်နယ်နေသလို ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ် မှာလည်း တအင်းအင်း ညည်းလျှက် လက်ထဲမှ တန်ကြီးကို သူမ၏ ကားထားသော ပေါင်ခွကြားစောက်ဖုတ်အဝနှင့် တေ့ပွတ်လေး ပွတ်လိုက် နှင့် လှုပ်ရှားရင်း နောက်ဆုံးတော့ ပီပီပြင်ပြင်ပင် ကြီးကို စောက်ခေါင်း ဝသို့ဖိပြီး ကော့တေ့ တေ့ပေးလိုက်လေသည်။ စောက်ဖုတ်၏ ပူနွေးသော အတွေ့ကို တခါမှမခံစားဖူးသော ကိုတူးမှာ ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိပဲ ကိုကော့ထိုး သွင်းလိုက်ရာ ဒစ်ကြီးမှာ ဒါးအိမ်ထဲဝင်သွားသော ဒါးကဲ့သို့ လျှောက်နဲ့ စွပ်ကနဲ ဝင်သွားလေသည်။ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ တချက်တွန့်သွားရင်း ကိုတူးကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဖက်ထားမိလိုက်လေသည်။

‘မြတ်မြတ်...အား..အား..’

ကိုတူးက လူပျိုပီပီ အတင်းပင် ဆောင့်ပေးလိုက်သည်။ မှာ သိပ်မကြီးလှသော်လည်း ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ အပေးအယူကောင်းမှုကြောင့် ထိရောက်မှုရှိလှသည်။

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်တယောက် အကြောအခြင်တွေ အဖျင်းဖျင်း စိမ့်တက်လာသည်။

‘အား..အား...အင်း..အိုး..အား’

‘အို ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ မသိဘူးကွယ်..’

‘ခဏလေးပါ မမရယ်..ကျနော် မမကို တကယ်ချစ်တာ..ဟင်း..’ ကိုတူးက ကယောင်ကတမ်း လျှောက်ပြောရင်း ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ပုခုံးတင်းတင်းလေးအား ဆုပ်ကိုင်ရင်း အငမ်းမရ ဆောင့်ပေးနေသည်။

အချက်၂၀၂၀ ခန့် ဆောင့်ပေးလိုက်သောအခါ တဖြေးဖြေးနှင့် ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ် ဖင်ကြီးကော့ကော့ တက်လာပြီး ပေါင်လုံး ဖြူဖြူကြီးနှစ်လုံးကို အတင်းဖြိုအတင်းထိုးနှင့် ဇော်ဇော် ဇော်ဇော်ဖြစ်လာသလို ကိုတူးကလည်း လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်ခါးသွယ်သွယ် လေးကို စုံကိုင်ကာ တအားကုန် ကျုံးဆောင် ထည့်နေလေသည်။

‘အား..အင်း..ဟင်း..အား..’

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ် နှုတ်ခမ်းဖျားမှ အသံခပ်ကျယ်ကျယ်လေး မိုးသံလေသံကြားကို ထိုးဖောက်တိုးထွက်လာလေသည်။

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်တယောက် အားမရနိုင်တော့..ကိုတူးပုခုံးကို ဆွဲကိုင်ရင်း အောက်မှ ဖင်ကြီးနှစ်လုံးကို ကော့ကော့ပေးခါ တန်ပြန်ဆောင်ဆောင် တင်နေလေသည်။

“အိုး...အား...အား...”

ကိုတူးက သူ၏ကို အပြင်သို့ အသာဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး တဖန် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ပြန်ဆောင်သွင်းလိုက်ရာ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ အရည်စိုနေသော အတွင်းသားများက ချစ်တန်ကြီးကို စုပ်ရစ်ဆွဲယူလိုက်သဖြင့် ကိုတူးတကိုယ်လုံး ကျင်တက်သွားလေသည်။ အင်း ကနဲ အော် ရင်း ကိုတူး ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ဖင်တင်းတင်းကြီးအား အတင်းပင် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖက်ထားမိလေသည်။

ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ရင်ထဲမှ ဖိုလိုက်သံများက အပြင်မှ မိုးခြိမ်းသံ ထက်ပင် ကျယ်လောင်သည်ဟု ထင်ရလေသည်။ ထိုအခိုက် ကိုတူး၏ကြီးမှာ ပူကနဲ ဖြစ်သွားပြီး ထိပ်မှ လရည်များ ပန်းကနဲ ထွက်သွားလေရာ ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ‘ဟင်း’ ကနဲ ညည်းညူလျှက် ကိုတူး၏ကျောပြင်ကျယ်ကြီးကို တင်းကြပ်နေအောင် ဖက်ထားရင်း စောက်ဖုတ်အုံကြီးမှာ တင်းကနဲဖြစ်သွားပြီး ခြေဖျားများ ကောက်ကွေးကာ အကြောဆန့်ငင် ဆန့်ငင်ဖြင့် တချိပြီးသွားလေတော့သည်။

အပြင်မှ မိုးကလည်း တဝုန်းဝုန်း တခိုင်းခိုင်းဖြင့် ရွာ ကောင်းတိုင်း ရွာနေလေသည်။

ထိုနည်းတူ တခုန်းခုန်း ခုန်တက်နေသော ဒေါ် မြင့်မြင့်သွယ်၏ ရမက်လှိုင်းများက ကိုတူးရင်ကိုပါကူးစက် စေပါတော့သည်။ ဒီညအဖို့ ဘယ်လိုမှ မစဲနိုင်တော့သော ရမက်မိုးများပါပေ။

ဒီညတင်မဟုတ်..ဘယ်တော့မှ စဲ နိုင်တော့မည် မဟုတ်သော ချစ်သော ဒေါက်တာမမ နှင့် ကိုတူးတို့၏ အချစ်ရမက်မိုး ပင်ဖြစ်ပေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ။